

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **Mgr. J. Č.**, bytom F. Ž., právne zastúpeného *JUDr. I. S., advokátom, K., B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: SLV-445/PK-2008 zo dňa 27. júna 2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 127/08-82 zo dňa 12. apríla 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 127/08-82 zo dňa 12. apríla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia v sume **130,91 €**, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. I. S., advokáta v B.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p., zrušil rozhodnutie žalovaného, vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného č. SLV-445/PK-2008 zo dňa 27. júna 2008 v spojení s personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 79 zo dňa 07.03.2008, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov

Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.), pretože sa svojim konaním dopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. K prepusteniu zo služobného pomeru došlo na tom skutkovom základe, že „... dňa 14. januára 2008 sa žalobca zúčastnil na oslave menín kolegu por. R. V., ktorého v priestoroch expresu (správne espresso) slovne a fyzicky napadol, pričom došlo k poškodeniu espressa. Po odchode z espressa v čase medzi 21.15 hod. – 21.30 hod. žalobca na chodníku fyzicky napadol svojho kolegu, rukami ho udieral do oblasti hrudníka a tváre a kopal ho nohami, následkom čoho mu spôsobil zranenia, zlomeninu lebky a tvárovej kosti, zlomeninu nosových kostí a otras mozgu, s dobou liečenia 4 až 6 týždňov. Potom nechal kolegu bez pomoci na chodníku a z miesta odišiel“.

Podľa krajského súdu zo spisového materiálu nie je možné zistiť, že žalobca sa v priebehu incidentu s por. V. len zákonným spôsobom bránil, čo tvrdil už v zápisnici o výsluchu zo dňa 04.02.2008 a vyjadreniach zo dňa 13.02.2008 a 15.02.2008. Žalovaný však týmto smerom vyšetrovanie incidentu medzi týmito dvomi osobami nevedol a i napriek rozsiahlym výsluchom zaujal stanovisko iba na základe výpovede por. V. a lekárskej správy. Bolo preukázané a je pravdou to, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného por. V. a tiež aj to, že žalovaný sa nezaoberal verziou uvádzanou žalobcom, že poškodený napadol jeho. Ďalej uviedol, že zákonné predpoklady prepustenia zo služobného pomeru musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku trestného konania, pričom porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. V konaní o prepustení zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami trestného poriadku a v tomto konaní neplatí ani zásada prezumcie neviny. Krajský súd tvrdenie žalobcu, že žalovaný nerešpektoval jeho právo navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy a následne sa s nimi vysporiadať za nepravdivé, pretože táto možnosť žalobcovi poskytnutá bola, avšak ako vyplýva zo spisu, toto svoje právo nevyužil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrval na vyjadrení k podanej žalobe a zdôraznil, že pri incidente žalobcu s por. V. nebol prítomný žiadny svedok. Žalobca vo vyjadreniach zo dňa 30.01.2008, 13.02.2008 a 15.02.2008 a v zápisnici o výsluchu zo dňa 04.02.2008 sám priznal, že por. V. udrel otvorenou dlaňou do nosa a trikrát do oblasti tváre a bezprostredne po incidente sa vyjadril pred por. Bc.G. a nastráž. H., že sa s por. V. „trochu“ pochytili. Aj z úradného záznamu nadpor. M. a prápor. K., vykonávajúcich službu na operačnom stredisku vyplynulo, že sa por. V. dostavil na operačné stredisko so zakrvavenou tvárou a oblečením a oznámil im, že zranenia mu spôsobil žalobca, preto neobstojí argumentácia žalobcu, že konal v nutnej obrane a z jeho vyjadrenia zo dňa 30.01.2008 vyplýva iná situácia. Rozsah zranení deklaruje správa ošetrojúceho lekára a prepúšťacia správa. Pri zisťovaní skutočného stavu sa žalovaný zaoberal aj otázkou, na ktorú poukazuje súd a to, že žalobca sa mohol len brániť útoku a vyhodnotením zadovážených dôkazov dospel k záveru, že obrana žalobcu je nepresvedčivá. Žalovaný v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona bol povinný vykonať z vlastnej iniciatívy také dôkazy, ktoré môžu prispieť k presnému a úplnému objasneniu veci a to aj bez návrhu účastníkov konania. Personálne konanie bolo vykonané striktno na základe príslušných ustanovení zákona a bol dodržaný zákonný postup. Pokiaľ ide o samotný trestný skutok, v trestnej veci vedenej pod spis. zn. 2T 3/2009 rozsudkom zo dňa 22.04.2010 súd žalobcu

oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Trestné konanie je vedené v súlade s ustanoveniami trestného poriadku a je vybudované na iných zásadách a princípoch ako samostatné personálne konanie, ktoré je samostatne upravené v zákone č. 73/1998 Z.z. Žalobca nebol zo služobného pomeru prepustený dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v trestnom zákone, ale z dôvodu, že svojim protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom za súčasného naplnenia druhej zákonnej podmienky a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustení zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu v trestnom konaní, čo vyplýva nielen z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím ministra vnútra SR o prepustení zo služobného pomeru sa nerozhoduje o vine príslušníka Policajného zboru z hľadiska jeho prípadnej trestno-právnej zodpovednosti podľa trestného zákona, alebo prípadne priestupkovej zodpovednosti podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ale sa rozhoduje o zotrvaní, resp. nezotrvaní v služobnom pomere. Konanie žalobcu v samostatnom personálnom konaní nebolo posudzované ako konanie majúce znaky trestného činu, ale ako konanie v rozpore so služobnou prísahou policajta a ako také bolo aj dostatočne preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej 5 dní vopred, hlasovaním členov senátu pomerom 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2011), rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 79 zo dňa 07. marca 2008 prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. pre porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ako vyplýva z personálneho rozkazu „*dňa 14.01.2008 žalobca počas oslavy v priestoroch espresso F. v Bratislave slovne a fyzicky napadol por. V., pričom došlo k poškodeniu zariadenia espresso. Po odchode z espresso v čase medzi 21,30 hod. na chodníku oproti espressu na M. ulici žalobca fyzicky napadol kolegu por. V., pričom ho rukami udieral do oblasti hrudníka a tváre a kopal nohami, následkom čoho mu spôsobil zranenia – zlomeninu lebky a tvárových kostí, zlomeninu nosových kostí a otras mozgu s dobou liečenia 4-6 týždňov. Po tomto nechal kolegu bez pomoci na chodníku a z miesta odišiel*“.

Rozklad podaný proti personálnemu rozkazu žalovaný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc a skončenie služobného pomeru v ustanoveniach §§ 189 až 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č.73/1998 Z.z. ***policajt je povinný***

a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ako bol s nimi riadne oboznámený,

e/ pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a služobnom styku aj k ostatným občanom,

g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,

h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ***policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.***

Policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/, navrhovať dôkazy a obhajovať sa (§ 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.).

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania.

V danom prípade z výsledkov dokazovania vyplynul pre správne orgány záver, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný a svoje sily nevynaložil na ochranu základných práv a slobôd ale naopak, svojím konaním do týchto práv zvlášť hrubým spôsobom zasiahol, keď na verejnosti fyzicky údermi rúk do rôznych častí tela napadol inú osobu – svojho kolegu a tomu spôsobil zranenie. Obhajobu žalobcu, že to bol práve por. V., ktorý ho napadol, považoval za účelovú.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov odvolací súd na základe doterajších výsledkov paralelného trestného konania dospel k záveru, že existujú pochybnosti a rozpory v dôkazoch. Ak sa správny orgán prikloní ku skupine dôkazov podporujúcich jedno skutkové zistenie a nezaoberá sa rovnako dôkazmi, z ktorých vyplýva opak, vybočuje tým zo zákonných medzí, ktoré mu zákon pre hodnotenie dôkazov vymedzil. Ak správny orgán hodnotí dôkazy rovnocennej vypovedacej hodnoty, v rovnakej veci u rôznych dotknutých subjektov, musí postupovať jednotným spôsobom v súlade s právom. V prípade pochybností o vierohodnosti dôkazov, správny orgán konanie doplní o ďalšie dôkazy, ktoré následne vyhodnotí.

Pokiaľ však žalobca namietal, že za jeden z najväčších nedostatkov rozhodnutia považuje absenciu vyhodnotenia ním predkladanej verzie, je jeho námietka opodstatnená.

Z odôvodnenia personálneho rozkazu vyplýva skutkový stav tak, ako je popísaný v rozsudku krajského súdu, a ktorý bol zistený štetím príslušného nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle ustanovenia § 238 zákona č. 73/1998 Z.z. použil najmä výpis z vyšetrovacieho spisu ČVS: SKIS-32/IS-1-V-2008, zápisnicu o výsluchu por. R. V., a ďalšie dôkazy (pozri odôvodnenie). Z obsahu spisového materiálu a popisu skutku uvedenom v rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/3/2009 senát zistil, že žalobca, cit.: „dňa 14.01.2008 od presne nezisteného času do 21.35 hod. v B. na M. ulici oproti domu č. 158 fyzicky napadol poškodeného R. V., nar. 07.02.1978 tým spôsobom, že ho najskôr začal udierať rukami do oblasti hrudníka a tváre a potom ho kopal nohami a kolenami, čím poškodenému R. V. spôsobil mnohopočetné pohmoždenia tváre, hrudníka a brucha, pričom následkom úrazového deja vznikla zlomenina čeľuste a nosových kostí s dobou práceneschopnosti 4 – 6 týždňov a celkovou dobou liečenia asi 60 dní“.

Z uvedeného je zrejmé, že skutok, pre ktorý je vedené trestné konanie, a ktorého sa mal dopustiť žalobca je identický v personálnom rozkaze a v trestnom konaní, v ktorom bol oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal.

Niet pochýb o tom, že personálne konanie je nezávislé od trestného konania a otázka trestnoprávnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia. Aj keď samotná skutočnosť, že dôkazy vykonané v trestnom konaní nepostačovali na odsúdenie žalobcu ako obvinenej osoby neznamena, že nebudú postačovať v konaní o jej prepustení zo služobného pomeru.

Správny orgán musí zo skutku, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru vyselektovať tie skutočnosti, ktoré sú jednoznačne preukázané, a ktoré možno hodnotiť ako porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktoré však nedosiahli intenzitu trestného činu. Zo skutku nepochybne vyplýva, že žalobca sa na mieste činu zdržiaval a v rozhodnutí o prepustení zo služobného pomeru mu bolo kladené za vinu aj to, že nechal zraneného kolegu bez pomoci na chodníku a z miesta odišiel. Napriek tomu, že sa v trestnom konaní nepreukázalo kto zranenia poškodenému policajtovi spôsobil, je nevyhnutné preskúmať, či toto ďalšie správanie nenaplnilo znaky porušenia služobnej prisahy, keďže od policajta možno dôvodne očakávať, že bude pomáhať a chrániť, z čoho nepochybne vyplýva, že poskytnie pomoc zranenej osobe.

Zákon č. 73/1998 Z.z. kladie na policajtov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. V konečnom dôsledku to znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu v tom, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal na náhradu trov, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 28.06.2011 vo výške 123,50 € a režijný paušál vo výške 7,41 €, čo predstavuje spolu 130,91 €.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 07. februára 2012

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková